

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Miroslavy Holubové a soudkyň Mgr. Jany Misiačkové a JUDr. Marcely Plutkové v exekuční věci oprávněného: **Ing. Libor Petřek, nar. 14.7.1964**, bytem J. Wolkera 1044, Rožnov pod Radhoštěm, zastoupeného Mgr. Martinem Ludvíkem, advokátem se sídlem Palackého 2205, Rožnov pod Radhoštěm, proti povinnému: **Ing. Bohumil Federmann, nar. 5.6.1955**, bytem Kunovice 7, Loučka, **pro částku 381.135,60 Kč s příslušenstvím, o zastavení exekuce**, k odvolání povinného proti usnesení Okresního soudu ve Vsetíně - pobočka ve Valašském Meziříčí ze dne 29.5.2012, č.j. 15Nc 3454/2009-184

t a k t o :

Usnesení okresního soudu se p o t v r z u j e .

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením okresní soud zamítl návrh povinného na zastavení exekuce, která byla nařízena usnesením Okresního soudu ve Vsetíně - pobočka ve Valašském Meziříčí ze dne 5.5.2009, č.j. 15Nc 3454/2009-5.

Proti tomuto usnesení podal včasné odvolání povinný. Namítal, že okresní soud se nevypořádal s rozsudkem Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 29Cdo 2780/2000. Poukázal zejména na pasáž, kde se uvádí, že seznam přihlášek nepředstavuje

překážku, která by po zrušení konkurzu (§ 45 odst. 1 ZKV) bránila projednání sporu o stejné plnění před orgánem, do jehož pravomoci náleží projednání takové věci a tomu, aby po dlužníku bylo postupně vymáháno totéž plnění na základě různých exekučních titulů (vedle sebe mohou stát například seznam přihlášek, notářský zápis se svolením k vykonatelnosti a soudní rozhodnutí), se dlužník (povinný v řízení o výkon rozhodnutí) ubrání návrhem na zastavení výkonu rozhodnutí dle § 268 o.s.ř. Dále namítal, že okresní soud se nevypořádal s neplněním povinností správce konkurzní podstaty Ing. Jiřího Šmída ve vztahu k nutnosti respektování § 6 odst. 2 zákona o konkurzu a vyrovnání ve vztahu k ust. § 277 až 281 o.s.ř., vl. nař. č. 63/98 Sb. a č. 463/91 Sb. ve vztahu k finančním částkám, které musí být vydány úpadci a dále s tím, že podal žalobu na popření pohledávky proti správci konkurzní podstaty a v té souvislosti poukázal na závěry rozsudku Krajského soudu v Ostravě č.j. 40Cm 132/2003-25 ze dne 25.5.2005 uvedené na straně 3.

Nesouhlasil s tím, že okresní soud ve svém zamítavém usnesení vychází z jeho odvolání a zmatečností žaloby proti nařízené exekuci, kde byl neúspěšný. Namítal, že české zákony zbaví člověka, jenž byl označen, ať již právem nebo záměrem za úpadce, řady jeho práv, které pak přecházejí na správce. Následně správce - podnikatel často bez právního vzdělání rozhoduje nevratně o majetku jiných bez jakékoliv možnosti člověka označeného za úpadce sama sebe bránit. Podle mínění odvolatele mají být zákony tvořeny tak, aby byly veřejnosti srozumitelné a nedaly se účelově vykládat dle potřeby té či oné strany, navíc člověk má mít právo na soudní ochranu. Nic tedy nebránilo odvolacímu soudu, aby exekuci zastavil a dal možnost žalobci - oprávněnému, aby svůj u soudu neuplatněný nárok konečně uplatnil a řádně doložil. Naopak soudy chránily majetek oprávněného. Podle názoru odvolatele okresní soud se vůbec nezabýval rozsudkem Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.11.2001 sp.zn. 29Cdo 2780/2000, ani faktem, že skutečná pohledávka oprávněného ve výši 150.000,- Kč byla řádně uhrazena zápočtem již v roce 1998. Zastavením exekuce se neruší vykonávané rozhodnutí, nedochází ani ke zrušení rozhodnutí zatím v řízení o výkon rozhodnutí vydaných, dochází pouze k pozbytí jejich účinnosti a to až do doby, než oprávněný namísto podvodné dohody se správcem, uplatní řádně svůj nárok u soudu, doloží jeho skutečnou výši a příslušný soud o jeho návrhu rozhodne. Namísto toho se okresní soud odvolává na rozsudek NS ČR sp.zn. 2917/2007 o určení neplatnosti přezkumného jednání. Tento rozsudek nikterak neřeší stav po zrušení konkurzu a projednání sporu o stejné plnění před orgánem, do jehož pravomoci náleží projednání takové věci, ani zastavení výkonu rozhodnutí dle ust. § 268 o.s.ř., stejně tak neřeší stav, kdy správce konkurzní podstaty nezákonným zadržováním prostředků a navíc neuposlechnutím soudu k jejich okamžitému navrácení, zabránil úpadci se zúčastnit přezkumného jednání a tím jej nezákonně připraví o možnost popírat pohledávky. Krajský soud věděl v dostatečném předstihu, že úpadce je vinou nezákonného zadržování finančních prostředků správcem konkurzní podstaty v situaci, kdy nemá prostředky na cestu.

Podle odvolatele měl, když obdržel od úpadce omluvu, přezkumné jednání odložit. Pokud k přezkumnému jednání přesto došlo a úpadce byl na svých právech krácen, bylo nutno vycházet z odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25.5.2005, č.j. 40Cm 132/2003-25 na straně 3. Navrhl změnu napadeného usnesení a zastavení nařízené exekuce.

Oprávněný navrhl potvrzení napadeného usnesení.

Povinný v rámci svého podání ze dne 13.3.2013 vznesl námitku podjatosti okresního i krajského soudu. Namítal zejména, že soudy lhaly ve věci nezákonného zablokování jeho majetku, že je nezákonně nařízena exekuce, že podal žalobu na popření pohledávky, tato nebyla žádným soudem šetřena a nikdy o ní nebylo rozhodnuto, kromě rozsudku č.j. 40Cm 132/2003-25. On a jeho rodina jsou okresním soudem soustavně a cíleně likvidováni, opakovaně žádal o ustanovení zástupce.

Výzvou ze dne 3.4.2013 byl povinný vyzván k odstranění vad tohoto podání, zejména k označení konkrétních soudců Krajského soudu v Ostravě, proti kterým námitka podjatosti směřuje. V rámci své reakce ze dne 13.4.2013 však jména konkrétních soudců krajského soudu neoznačil, proto krajský soud v souladu s ust. § 43 odst. 2 o.s.ř. k podání nepřihlížel.

Pokud jde o námitku podjatosti proti soudkyni Okresního soudu ve Vsetíně, pobočka ve Valašském Meziříčí, pak tuto neshledal krajský soud důvodnou. Soudkyně JUDr. Radmila Majerová se dne 15.5.2013 vyjádřila tak, že věc řešila dle rozvrhu práce, nemá vztah k věci, k účastníkům, nemá zájem na výsledku sporu a není jí známo nic, co by mohlo zpochybnit její nepodjatost.

Ani z obsahu spisu krajský soud nezjistil žádnou okolnost, že které by bylo možno dovodit pochybnosti o nepodjatosti soudkyně JUDr. Radmily Majerové.

Pokud jde o požadavek povinného na ustanovení zástupce, tomu nebylo vyhověno, neboť již usnesením ze dne 6.1.2012 č.j. 069EX 1259/09-21 soudní exekutor o stejné žádosti povinného pravomocně rozhodl. Povinný neuvedl žádné nové skutečnosti, ze kterých by bylo možno dovodit odůvodněnost jeho žádosti o ustanovení zástupce.

Krajský soud přezkoumal napadené usnesení okresního soudu, řízení, které předcházelo jeho vydání, se závěrem, že odvolání není možno vyhovět.

Odvolání není důvodné.

Ze spisu vyplývá, že usnesením ze dne 5.5.2009 č.j. 15Nc 3454/2009-5 byla nařízena exekuce na majetek povinného na základě seznamu přihlášených pohledávek v konkurzním řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 24K 30/99 (výpisu ze seznamu přihlášek ze dne 9.2.2009). V průběhu exekuce povinný navrhl její zastavení podáním ze dne 10.9.2011. V tomto návrhu namítal, že

správce konkurzní podstaty se zřejmě domluvil s oprávněným, dlouhodobě mu zdržoval finanční prostředky, tím mu znemožnil účastnit se přezkumného jednání a namítal, že stejné účinky jako popření pohledávek má i žaloba ve věci sp.zn. 40Cm 132/2003. Povinný již v rámci odvolání podaného proti usnesení o nařízení exekuce podrobně popsal, za jakých okolností došlo ke vzniku pohledávky oprávněného, že fakticky bylo půjčeno toliko 150.000,- Kč. Protože od oprávněného získal příslib půjčení částky 500.000,- Kč, byla sepsána zástavní smlouva na tuto částku (500.000,- Kč) a vložena do katastru nemovitostí. Popřel, že by od oprávněného si půjčil částku nad 150.000,- Kč, pohledávka oprávněného je smyšlená. V průběhu řízení před okresním soudem povinný zpochybňoval závěr, že by seznam přihlášených pohledávek byl exekučním titulem, tvrdil, že celou dobu pohledávku oprávněného popíral, sám ji neuznává, neví, proč ji uznal správce konkurzní podstaty, a že k přezkumnému jednání se nemohl dostavit v důsledku protiprávního jednání správce.

U odvolacího jednání dne 27.9.2013 na svých námitkách setrval. Tvrdil, že pokud by mu správce konkurzní podstaty poslal finanční prostředky, kterých se dožadoval, k přezkumnému jednání dne 29.5.2001 by se dostavil. Finanční prostředky obdržel až 30.5.2001, tedy den po přezkumném jednání. Šlo podle něj o situaci náhlou a nikoliv déletrvající. Správci konkurzní podstaty zaslal dopis, kdy pohledávku oprávněného popíral, nemá jej však k dispozici.

Krajský soud provedl a částečně zopakoval dokazování.

Ze spisu Krajského soudu v Ostravě sp.zn. 24K 30/2009 bylo zjištěno, že dne 11.3.1999 podal oprávněný návrh na prohlášení konkurzu na majetek povinného s tím, že povinný mu dluží částku 500.000,- Kč s příslušenstvím. K návrhu mimo jiné doložil smlouvu o zřízení zástavního práva k nemovitosti ze dne 22.9.1997 pro zajištění pohledávky oprávněného ve výši 500.000,- Kč. Usnesením č.j. 24K 30/99-51 ze dne 21.2.2000 byl na majetek povinného prohlášen konkurz (rozhodnutí nabylo právní moci dne 11.10.2001), správcem konkurzní podstaty byl ustanoven Ing. Jiří Šmíd. Z obsahu konkurzního spisu vyplývá, že povinný opakovaně zpochybňoval pohledávku oprávněného a pokud jde o správce konkurzní podstaty, poukazoval, že správce mu znemožňuje jakýkoliv přístup k účtu a finančním prostředkům. Na den 29.5.2001 bylo usnesením ze dne 20.4.2001, č.j. 24K 30/99-125 nařízeno přezkumné jednání, v rámci kterého byl povinný poučen, že jeho účast na přezkumném jednání je nezbytná. Předvolání k přezkumnému jednání bylo povinnému doručeno dne 26.4.2001. Podle sdělení správce konkurzní podstaty Ing. Jiřího Šmída ze dne 25.5.2001 (č.l. 148) se uskutečnilo osobní jednání s úpadcem v místě jeho trvalého bydliště a úpadce se vyjádřil k přihlášeným pohledávkám (v podání není konkretizováno, jakým způsobem). Dne 28.5.2001 byla soudu doručena omluva povinného z přezkumného jednání (č.l. 149). Omluva byla odůvodněna tím, že není v silách povinného se dostavit dne 29.5.2001 k soudu

s ohledem na skutečnost, že jediným příjmem povinného na měsíc květen je prozatím částka 902,- Kč (dávky SSP), což je pro tříčlennou rodinu dost málo. Povinný v tomto svém podání sdělil, že správce konkurzní podstaty seznámil se stanoviskem k přihlášeným pohledávkám a požádal o sdělení výsledku přezkumného jednání. Přezkumné jednání se konalo dne 29.5.2001 bez přítomnosti povinného, správce konkurzní podstaty uznal pohledávku oprávněného do výše 710.547,90 Kč. Podle usnesení ze dne 11.1.2005 č.j. 24K 30/99-401 byl výtěžek zpeněžení konkurzní podstaty ve výši 1.900.767,- Kč rozvržen tak, že na oprávněného připadla částka 61.994,80 Kč. Podle usnesení ze dne 23.3.2005, č.j. 24K 30/99-422 byl konkurs na majetek povinného zrušen po splnění rozvrhového usnesení (právní moc nastala 28.12.2005).

Z přihlášky věřitele Ing. Libora Petřeka do konkurzního řízení ze dne 8.3.2000 bylo zjištěno, že oprávněný uplatnil za povinným pohledávku ve výši 500.000,- Kč z titulu ústní smlouvy o půjčce a příslušenství ve výši 23% ročně od 22.3.1998 do 20.2.2000 ve výši 220.547,90 Kč po odpočtu částky 10.000,- Kč, kterou povinný uhradil.

Podle ust. § 268 odst. 1 písm. h/ o.s.ř. ve spojení s ust. § 52 odst. 1 e.ř. exekuce bude zastavena, jestliže je nepřípustná, protože je tu jiný důvod, pro který exekuční titul nelze vykonat.

Dle přechodných ustanovení uvedených v části první článku II. bod 1 zákona č. 105/2000 Sb. (změna zákona o konkurzu a vyrovnání), pokud není stanoveno jinak, platí tento zákon i pro řízení zahájená před jeho účinností; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly před účinností tohoto zákona, zůstávají zachovány.

Podle § 45 odst. 2 zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání ve znění platném do 31.12.2007, lze na základě seznamu přihlášek pro zjištěnou pohledávku, kterou úpadce výslovně nepopřel, po zrušení konkursu vést výkon rozhodnutí na úpadcovo jmění.

Z uvedeného ustanovení vyplývá, že způsobilost seznamu přihlášek být exekučním titulem je vázána na splnění zákonných podmínek, musí se jednat o pohledávku zjištěnou (§ 23 odst. 1, věta první, zákona č. 328/1991 Sb.), pohledávka nesmí být úpadcem výslovně popřena a musí dojít ke zrušení konkursu po splnění rozvrhového usnesení (viz usnesení NS ČR sp.zn. 20Cdo 2479/2006 ze dne 12.4.2007).

Zpochybnit seznam přihlášek jako exekuční titul je možno zejména tvrzením, že pohledávka nebyla v konkursu zjištěna nebo že byla úpadcem výslovně popřena, případně že dosud nedošlo ke zrušení konkursu nebo byl konkurs zrušen bez vydání rozvrhového usnesení.

Úpadce, který byl v rámci konkurzního řízení nesprávně vyloučen z možnosti účastnit se přezkumného jednání a tím i z možnosti popřít některou z přihlášených pohledávek, je oprávněn žádat konkurzní soud, aby do upraveného seznamu přihlášených pohledávek, který je vlastně výsledkem přezkumného jednání, zapsal jeho popření pohledávky. Tento návrh však lze podat do doby, než nastanou účinky zrušení konkurzu po splnění rozvrhového usnesení. Proti rozhodnutí soudu o takovém návrhu je odvolání přípustné, odvolání může podat úpadce a konkurzní věřitel dotčené pohledávky. Soud v řízení o takovém návrhu zkoumá pouze to, zda jsou splněny předpoklady pro dodatečný zápis popěrného úkonu úpadce do seznamu. Pokud vyjde najevo skutečnost, že úpadce byl konkurzním soudem nesprávně vyloučen z možnosti účastnit se přezkumného jednání a tím i z možnosti popřít některou z přihlášených pohledávek za účelem vyloučení účinků předjímaných ustanovením § 45 odst. 2 zák.č. 328/91 Sb. ve znění do 31.12.2007, až po zrušení konkurzu po splnění rozvrhového usnesení, může dřívější úpadce takovou námitku uplatnit v rámci obrany proti nařízení exekuce (nebo výkonu rozhodnutí) na jeho majetek na základě exekučního titulu, jímž má být seznam přihlášek. Soud výkonu rozhodnutí v takovém případě prověří, zda jde o námitku opodstatněnou. Povinnému, který měl do skončení konkurzu vedeného na jeho majetek možnost vznést návrh na doplnění popěrného úkonu na upravený seznam přihlášených pohledávek, avšak neučinil tak, již uvedená obrana v rámci exekučního řízení není k dispozici (viz rozhodnutí NS ČR ze dne 25.6.2009, sp.zn. 29 Cdo 2917/2007).

V dané věci odvolací soud dospěl k závěru, že povinný byl k přezkumnému jednání nařízenému na den 29.5.2001 řádně a včas předvolán. Předvolání – usnesení o nařízení přezkumného jednání mu bylo doručeno dne 26.4.2001. Jeho omluva byla doručena konkurznímu soudu dne 28.5.2001, v písemné omluvě povinný sdělil soudu, že se dostavit k přezkumnému jednání nemůže z důvodu nedostatku finančních prostředků (tvrdil, že v květnu 2001 měl k dispozici toliko částku 902,- Kč vyplacenou mu jako dávky SSP, měl zablokovány účty, v jeho domácnosti bydlely dvě děti). Omluvu povinného odvolací soud nepovažuje především za včasnou, protože dne 28.5.2001 již nebylo v možnostech konkurzního soudu přezkumné jednání u všech obeslaných odročit a stav, kdy povinný neměl finanční prostředky, nebyl náhlý, ale evidentně déletrvajících. Tvrzený nedostatek finančních prostředků způsobených činnostmi správce konkurzní podstaty by ovšem mohl být shledán omluvitelným důvodem neúčasti povinného na přezkumném jednání, neboť bez finančních prostředků nebyl povinný schopen dostavit se ze svého bydliště k přezkumnému jednání do Ostravy a zpět.

Přezkumné jednání podle zákona o konkurzu a vyrovnání, jak správně poukazuje okresní soud, je specifickým soudním jednáním. Pouze v jeho rámci lze přezkoumat přihlášené pohledávky věřitelů. Popřít pohledávky mimo přezkumné jednání zásadně ani není možné s výjimkou uvedenou v ust. § 22 ZKV. Pokud řádně

a včas předvolaný úpadce se k přezkumnému jednání bez omluvy nedostavil, připravil se tak o možnost popřít přezkoumávané pohledávky. Odročit přezkumné jednání lze pouze na základě včasné a současně důvodné omluvy, neboť ZKV počítá s nezbytnou účastí úpadce na přezkumném jednání.

Povinný v dopise ze dne 24.5.2001 zaslánému konkurznímu soudu před konáním přezkumného jednání nepožádal o jeho odročení, nesdělil, že trvá na odročení přezkumného jednání a své osobní účasti na něm. Tím, že přezkumné jednání dne 29.5.2001 proběhlo, nedošlo podle názoru krajského soudu k porušení práva povinného na spravedlivý proces.

Nelze tedy shledat námitku povinného, že byl vyloučen z přezkumného jednání, za důvodnou.

Povinný dále namítal, že za výslovné popření pohledávky považuje žalobu podanou v průběhu konkurzu na popření pohledávky proti správci konkurzní podstaty u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 40Cm 132/2003.

S názorem povinného se odvolací soud neztotožňuje. Ze spisu Krajského soudu v Ostravě sp.zn. 40Cm 132/2003 vyplývá, že povinný podal u soudu dne 13.8.2003 žalobu proti správci konkurzní podstaty Ing. Stanislavu Šenkýřovi a domáhal se vydání rozsudku, kterým by soud rozhodl o tom, že pohledávka oprávněného se v celém rozsahu popírá. Rozsudkem ze dne 25.5.2005, č.j. 40Cm 132/2003-25 krajský soud rozhodl o zamítnutí této žaloby s odůvodněním, že soud není oprávněn svým rozhodnutím nahrazovat popěrný úkon úpadce, případně správce konkurzní podstaty či konkurzního věřitele, který tyto osoby mohou učinit pouze u přezkumného jednání. Soud konstatoval, že přezkumné jednání bylo nařízeno na den 29.5.2001, usnesení o nařízení přezkumného jednání bylo řádně povinnému doručeno. Nebyl-li úpadce z jakéhokoliv důvodu účasten přezkumného jednání a nemohl-li tedy na něm popírat do konkurzu přihlášené pohledávky konkurzních věřitelů, nemůže tak po skončení přezkumného jednání činit ani on sám, ani se domáhat po soudu vydání rozhodnutí, který by byl jeho popěrný úkon nahrazen. V závěru odůvodnění svého rozhodnutí vyslovil krajský soud závěr, že pokud by úpadci bylo protiprávním jednáním správce konkurzní podstaty znemožněno zúčastnit se přezkumného jednání, čímž by byl krácen na svém právu popírat do konkurzního řízení přihlášené pohledávky, nemůže se ani na základě této skutečnosti domáhat vydání rozhodnutí, kterým by byl jeho popěrný úkon nahrazen. Na druhou stranu by však potom podle názoru soudu nenastaly účinky uvedené v ust. § 45 odst. 2 ZKV, tedy že na základě seznamu přihlášek lze pro zjištěnou pohledávku, kterou úpadce výslovně nepopřel, po zrušení konkurzu vést výkon rozhodnutí na úpadcovo jmění. Za uvedené situace by pak věřitelé úpadce byli nuceni vymáhat své tvrzené nevykonatelné pohledávky za úpadcem podáním žaloby.

Odvolací soud v této souvislosti zastává shodný názor jako okresní soud v dané věci, že v situaci, pokud úpadce byl nesprávně vyloučen z možnosti účastnit se přezkumného řízení a tím z možnosti popírat některou přihlášenou pohledávku, je oprávněn žádat konkurzní soud, aby do upraveného seznamu přihlášených pohledávek zapsal jeho popření. O takovém návrhu rozhoduje konkurzní soud, který posuzuje, zda jsou splněny předpoklady pro dodatečný zápis popěrného úkonu. V případě, že konkurzní soud návrhu vyhoví, je nutno o tom provést zápis do seznamu přihlášených pohledávek. Z citovaného ustanovení § 45 odst. 2 ZKV vyplývá, že je tak možno učinit jen do zrušení konkurzu po splnění rozvrhového usnesení.

Žalobu povinného podanou ve věci sp.zn. 40Cm 132/2003 nelze považovat za návrh na zápis popěrného úkonu povinného ve vztahu k pohledávce oprávněného. I kdyby tomu tak bylo, o předmětné žalobě bylo pravomocně rozhodnuto a exekuční soud není oprávněn opodstatněnost takového návrhu v exekučním řízení posuzovat.

I pokud by bylo konkurzní řízení, v jehož rámci byl vydán seznam přihlášek, zatíženo vadami, pak možné nápravy bylo možno domáhat se pouze v rámci tohoto (konkurzního) řízení. V rámci řízení o zastavení exekuce napravovat možné vady konkurzního řízení nelze.

Poukaz povinného na rozhodnutí NS ČR sp.zn. 29Cdo 2780/2000 není případný, neboť neřeší obdobnou problematiku jako v projednávané věci. Seznam přihlášek není rozhodnutím a nemá ani účinky, které zákon s rozhodnutím spojuje. Seznam přihlášek je však exekučním titulem postaveným na roveň soudnímu rozhodnutí, neboť jsou v něm splněny předpoklady pro vymáhání pohledávek v něm zahrnutých v exekuci. Přestože oprávněný nedisponuje soudním rozhodnutím, může i jen na základě vydaného seznamu přihlášek vést výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Správný je rovněž závěr okresního soudu o tom, že nedošlo k promlčení pohledávky oprávněného za povinným. Jde o pohledávku vzniklou z občanskoprávního vztahu (tvrzená půjčka), desetiletá promlčecí doba s ohledem na uznání pohledávky správcem konkurzní podstaty běží podle ust. § 110 odst. 1 o.z. od právní moci usnesení o zrušení konkurzu. V tomto směru odvolací soud odkazuje závěry soudu I. stupně

Z těchto důvodů odvolací soud věcně správné usnesení okresního soudu podle ust. § 219 o.s.ř. jako věcně potvrdil.

O nákladech odvolacího řízení rozhodne exekutor dle ust. § 88 odst. 1 e. ř.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné z důvodů uvedených v ust. § 237 o.s.ř. a lze je podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu

k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o.s.ř.).

V Ostravě dne 30. září 2013

Za správnost vyhotovení:
Simona Fachinelli

JUDr. Miroslava Holubová v.r.
předsedkyně senátu

Ověřovací doložka konverze do dokumentu v listinné podobě.

Ověřuji pod pořadovým číslem 54810154-23459-131209095042 že tento dokument, který vznikl převedením vstupu v elektronické podobě do listinné podoby, skládající se z 9 listů se doslovně shoduje s obsahem vstupu.

Vstup byl podepsán platným elektronickým podpisem se seriovým číslem 1488723 vydaný společností C=CZ,O=Česká pošta\, s.p. [IČ 47114983],CN=PostSignum Qualified CA 2.

Vstup obsahuje kvalifikované časové razítko s časem 20.11.2013 14:57:06, seriovým číslem 86930724495799, vydané společností C=CZ,CN=I.CA - Time Stamping Authority\, TSS/TSU 2\, 12/2011,O=První certifikační autorita\, a.s.,OU=I.CA - Accredited Provider of Certification Services

Ověřující osoba: Thomasová Pavla

Vystavil: Porostlý Vlastimil, JUDr. - soudní exekutor

V Ostravě dne 09.12.2013

54810154-23459-131209095042